

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มองดูที่ร่างนี้แต่มองดูที่ดวงวิญญาณ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณ ลูกต้องทำให้สภาพนี้มั่นคง สิ่งนี้เท่านั้นที่เป็นจุดหมายปลายทางที่สูง

คำถาม: เมื่อใดที่ลูกๆ จะขึ้นไปสู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่ง (กลับบ้าน) กับพ่อ?

คำตอบ: เมื่อไม่มีร่องรอยน้อยนิดที่สุดของความไม่บริสุทธิ์หลงเหลืออยู่ เพียงเมื่อลูกๆ ได้กลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถไปอยู่เบื้องบนเหนือทุกสิ่งได้ เวลานั้นลูกๆ อยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว เมื่อลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ด้วยการรับฟังมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างต่อเนื่อง และรับเอาความรู้ทั้งหมดไปจากพ่อจนพ่อว่างเปล่าจากความรู้ที่ท่านจึงจะอยู่อย่างนิ่งเงียบ แล้วลูกๆ จึงจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ความรู้จะหยุดไหลรินที่นั่น เพียงเมื่อท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้วที่บทบาทของท่านจึงจะเป็นบทบาทของความสงบเงียบ

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้าชีวาพูด” ลูกก็ควรที่จะเข้าใจว่าชีวาผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้าและเป็นพ่อสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกๆ จดจำท่านเท่านั้น ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อ ผู้สร้าง เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าลูกจดจำท่านตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ไม่ใช่ทุกคนจดจำท่านอย่างสม่ำเสมอ ประเด็นเหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ใช้เวลาที่จะทำ ให้สภาพของการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณนั้นมั่นคงและการคิดว่าผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเลย เนื่องจากการไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่มีใครในพวกเขาจะจดจำพ่อในวิธีที่ลูกทำได้ ด้วยการคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงจดจำพ่อ ไม่มีโยคะของดวงวิญญาณเหล่านั้นที่เชื่อมโยงกับพ่อ ประเด็นเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกล้ำและละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พวกเขาพูดว่าพวกเขาคือพี่น้องกันและดังนั้นพวกเขาควรจะมีดวงวิญญาณเท่านั้นและไม่มองดูที่ร่างกาย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มีผู้คนมากมายที่ไม่เคยจดจำพ่อเลย ดวงวิญญาณนั้นถูกปกคลุมไปด้วยฝุ่นผง สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เคยสาโทประธานและเวลานี้ได้อยู่อย่างทาโมประธาน ดวงวิญญาณมีความรู้ มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าลูกต้องรับความรู้ที่สมบูรณ์จากบาบา ท่านจะทำอะไรด้วยการเก็บความรู้ที่ไว้กับตนเอง? ท่านต้องให้ทรัพย์สินสมบัติของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ลูกรับความรู้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ผู้ที่ได้รับรู้มากกว่าก็สามารถทำงานรับใช้ที่ดีได้ บาบานั้นเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือดวงวิญญาณและลูกๆ คือดวงวิญญาณเช่นกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณรับความรู้ทั้งหมดจากท่าน เช่นที่ท่านนั้นบริสุทธิ์เสมอ ดังนั้นลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เสมอเช่นกัน และแล้วเมื่อไม่มีร่องรอยน้อยนิดที่สุดของความไม่บริสุทธิ์ใดหลงเหลืออยู่ ลูกก็จะไปสู่เบื้องบน พ่อสอนลูกถึงวิธีการสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันได้ พ่อเน้นที่นี้เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ อื่นไม่ได้รับฟังท่านด้วยตนเอง พวกเขาเพียงแต่อ่านเมอร์ลีย์, ในขณะที่ลูกๆ อยู่ที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าท่าน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและเข้าถึงความรู้เช่นกัน พวกเขาต้องกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่สมบูรณ์เช่นเดียวกับพ่อ เมื่อลูกได้เข้าใจความรู้ที่สมบูรณ์แล้วก็ราวกับว่าลูกนั้นจะทำให้พ่อว่างเปล่าจากความรู้ทั้งหมด และแล้วท่านก็จะอยู่อย่างนิ่งเงียบ ไม่ใช่ว่าความรู้จะไหลรินออกมาจากท่านที่นั่น เมื่อท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูกแล้ว เพียงบทบาทของความเงียบสงบเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ยกตัวอย่าง เมื่อลูกอยู่ในความเงียบสงบ ความรู้นั้นก็ไม่ได้ไหลรินออกมาจากลูก พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณนำสันสการ์ไปกับเขา ดวงวิญญาณของชัชยาสซีก็สามารเรียนรู้คัมภีร์ได้จนขึ้นใจ ตั้งแต่วัยเด็กแล้วชื่อของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณ เวลานั้นลูกมาที่นี่เพื่อไปสู่โลกใหม่ ลูกไม่สามารถนำสันสการ์ของความรู้ไปสู่โลกใหม่ได้ สันสการ์เหล่านี้ได้หลอมหายไปแต่ใช่ ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องประกาศสิทธิ์ในที่นี้ของลูกตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วก็เป็นร่างของลูกที่ได้รับชื่อ ชีพบาบาไม่มีตัวตน ท่านพูดว่า: พ่อยืมอวัยวะเหล่านี้มาใช้ท่านเพียงแต่มาที่นี่เพื่อพูดความรู้ ท่านจะไม่รับฟังความรู้ของผู้ใดเพราะท่านเองนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านได้ทำงานหลักด้วยปาก ท่านมาเพื่อแสดงหนทางแก่ทุกคน ดังนั้นท่านจะทำอะไรด้วยการรับฟังผู้อื่นเล่า? ท่านเฝ้าแต่บอกลูก ให้ทำสิ่งนี้สิ่งนั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านบอกลูกถึงความลับของทั้งต้นไม้ ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าโลก(ประชากร)ใหม่จะเล็กมาก โลกเก่านี้ใหญ่โตอย่างยิ่ง มีการใช้แสงสว่าง(กระแสไฟฟ้า)อย่างมากมายในโลก จงมองดูถึงสิ่งที่พวกเขาทำกับแสง(กระแสไฟฟ้า) ที่นั่นโลกนั้นจะเล็กและก็จะมีการใช้ไฟฟ้าน้อยนิดอย่างยิ่ง จะเป็นเหมือนกับหมู่บ้านเล็กๆ ในเวลานี้มีเมืองใหญ่ๆ อยู่มากมาย จะไม่มีเมืองใหญ่มากมายเช่นนั้นที่นั่น จะมีถนนสายหลักอย่างดี 2-3 สาย ที่นั่นแม้แต่วัตถุธาตุทั้งห้าก็ได้กลับมาสาโทประธาน วัตถุธาตุทั้งห้าไม่เคยสร้างความชุกช่นร้ายกาจใดๆ นั่นเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ชื่อของที่นี่คือสวรรค์ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปและยังลูกเข้ามาใกล้มากเพียงไร ก็จะมีการขยายตัวมากขึ้นเท่านั้น พ่อจะเฝ้าแต่ให้นิมิตแก่ลูกเช่นกัน และแล้วในเวลานั้นก็จะไม่มีความจำเป็น

ใด ๆ สำหรับกองทัพหรือเครื่องบิน ฯลฯ เพื่อสงคราม พวกเขาพูดว่าพวกเขาสามารถทำลายทุกคนขณะนั่งอยู่ที่นั่น (ในสถานที่หนึ่ง) เครื่องบินเหล่านั้น ฯลฯ ก็จะไม่มีประโยชน์ใด ๆ และแล้วพวกเขาก็จะไม่แม้แต่จะมองหาที่ดิน ฯลฯ บนดวงจันทร์ทั้งหมดนั่นคือความหึงหวงใส่ที่ไร้ประโยชน์ของวิทยาศาสตร์ พวกเขามีการโอ้อวดอย่างมากมาย มีความเย็บสงบอย่างมากในความรู้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นของขวัญของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดนอกจากความปั่นป่วนในวิทยาศาสตร์ พวกเขาไม่รู้ถึงความสงบเลย ลูกเข้าใจว่าเคยมีความสงบในโลกเมื่อเคยเป็นโลกใหม่และเป็นดินแดนแห่งความสุข ในเวลานี้มีความทุกข์และความไม่สงบ ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกัน: หากพวกท่านต้องการความสงบในรูปแบบที่ไม่มีความไม่สงบใด ๆ เลย นั่นจะเป็นความสงบในดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเท่านั้น ทุกคนต้องการสวรรค์ เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่จดจำดินแดนสวรรค์และสวรรค์ ไม่มีใครในบรรดาผู้คนของศาสนาอื่นจดจำไวกันท์ (ดินแดนสวรรค์) พวกเขาจะเพียงแต่จดจำความสงบ พวกเขาไม่สามารถจดจำความสุขได้ กฎไม่ได้ปล่อยให้เป็นอย่างนั้น เพียงลูกเท่านั้นที่จดจำความสุขและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกหา: ปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์เถิด ดวงวิญญาณนั้นดั้งเดิมแล้วคือผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครรู้อะไร ฟ้ออธิบาย: ลูกนั้นเคยไม่รู้คิด เมื่อใดที่ลูกได้อยู่อย่างไม่รู้คิด? จากการเป็นผู้ที่ 16 องศา ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ 14 องศาแล้วที่ 12 องศา นั่นคือลูกได้เฝ้าแต่อยู่อย่างไม่รู้คิด เวลานี้ไม่มีองศาใด ๆ หลงเหลืออยู่ พวกเขาเฝ้าแต่จัดการประชุมว่าเพราะเหตุใดผู้หญิงจึงได้อยู่อย่างมีความสุข อ้อ! แต่มีความทุกข์ทั่วทั้งโลก มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้จะสามารถมีความสุขในโลกได้อย่างไร? ในเวลานี้มีศาสนายู่มากมาย ไม่สามารถจะมีความสุขในทั้งโลกได้ในเวลานี้ พวกเขาไม่รู้ถึงความสุขเลย ลูกสาวอธิบายว่ามีความทุกข์และความไม่สงบหลายต่อหลายประเภทต่าง ๆ ในโลกนี้ สถานที่ที่พวกเรา, ดวงวิญญาณได้จากมาก็คือดินแดนแห่งความสงบ และสถานที่ที่ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยคงอยู่นั้นคือดินแดนแห่งความสุข ลูกจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นศาสนาฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป “ดั้งเดิม” หมายถึงโบราณ นั่นเคยอยู่ในยุคทอง ในเวลานั้นทุกคนเคยบริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ไม่มีการอ้างอิงถึงกิเลสใด ๆ มีความแตกต่าง ก่อนอื่นใด ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส เหตุนี้เองฟ้อจึงพูดว่า: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน จงเอาชนะตัณหาราคะ! คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! เวลานี้ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และมีอัลลอยปะปนเข้าไปในพวกเขา และเหตุนี้เองเครื่องประดับที่สร้างขึ้นมาจึงเป็นเช่นนั้นด้วย เมื่อดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์, เครื่องประดับนั้นก็บริสุทธิ์เช่นกัน สิ่งนั้นเรียกว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกสามารถให้ตัวอย่างของต้นบันยานด้วยเช่นกัน ทั้งต้นไม้กำลังยืนอยู่ที่นั่น, แต่ไม่มีรากฐานใด ๆ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนี้ไม่ได้คงอยู่, แต่ศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดนั้นคงอยู่ ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์พวกเขานั้นเรียกว่าเป็นมนุษย์ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคือเทพ ฟ้อได้มาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เป็นมนุษย์ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องแสดงภาพของบันโด ให้แก่พวกเขาซึ่งได้มีการแสดงไว้ว่าเมื่อลูกนั้นได้อยู่อย่างทาโมประธาน ลูกก็เรียกว่าเป็นชาวฮินดู ลูกไม่สามารถจะเรียกได้ว่าเป็นเทพ เพราะลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ นี่คือการกลับของละคร ไม่มีศาสนาฮินดู พวกเรานั้นเคยเป็นเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป บาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาฮินดู ลูก ๆ ต้องเข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีแล้วจึงอธิบายสิ่งนั้น ทุกวันนี้พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาแก่ลูกมากมายนัก หากพวกเขาใช้เวลาอย่างน้อยที่สุดครึ่งชั่วโมง ก็อาจจะมีการถ่ายทอดบางประเด็นแก่พวกเขา มีประเด็นอยู่มากมายแต่จากประเด็นเหล่านั้น มีการถ่ายทอดประเด็นหลักแก่พวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าไปในการศึกษาของลูก และแล้วลูกก็จะไม่จดจำวิชาที่ง่ายกว่าเช่นอัลฟาและเบต้า ลูกลืมสิ่งเหล่านั้น ผู้คนก็ได้บอกลูกเช่นกันว่า ความรู้ของลูกได้เปลี่ยนไปแล้วในเวลานี้ อ้อ! แต่เมื่อลูกก้าวหน้าไปในการศึกษาของลูก ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยศึกษาเล่าเรียนมาก่อนหน้านั้นก็ถูกลืม ฟ้อบอกลูกถึงสิ่งใหม่ ๆ ทุกวัน ก่อนอื่นใดการศึกษานั้นง่ายตายอย่างยิ่ง ในขณะที่เวลานี้ฟ้อบอกลูกถึงสิ่งที่ลึกล้ำ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ จากการที่ได้พูดทุกสิ่งและแล้วท่านจึงพูดว่า: หากลูกเข้าใจเพียงสองคำ, อัลฟาและเบต้า นั่นก็เพียงพอ ด้วยการรู้จักอัลฟา ลูกก็จะรู้จักเบต้าด้วยเช่นกัน เพียงแต่อธิบายมากเท่านั้นและนั่นก็ดีด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้มากมายก็ไม่สามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมหรือได้มาซึ่งสถานภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้ ต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างมากในสิ่งนี้ มีความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงและในการเข้าถึงความรู้เช่นกัน เป็นไปไม่ได้ที่ลูกทั้งหมดจะกลับมาฉลาดในทั้งสอง อาณาจักรนั้นกำลังจะมีการก่อตั้ง ทุกคนจะสามารถเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ได้อย่างไร? นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกีตะพาพชาลาณี นี่คือการรู้เดียวกันของกีตะ นอกเหนือจากลูกแล้วไม่มีใครอื่นรู้ว่าใครกำลังให้ความรู้แก่ลูก ในเวลานี้เป็นสุสานและแล้วจึงกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า เวลานี้ลูกต้องนั่งบนกองไฟของความรู้ และอย่างแน่นอนจนกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา นักวิทยาศาสตร์กำลังจะกลับมาฉลาดอย่างยิ่ง พวกเขาเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ มากมายเช่นกัน ผู้คนของบาร์ตก็เรียนรู้ทักษะทั้งหมดที่นั่นและกลับไป เมื่อพวกเขา (นักวิทยาศาสตร์) มาที่นั่นในเวลาสุดท้าย

พวกเขาก็จะไม่รับรู้มากนัก และแล้วพวกเขาก็จะไปที่นั่น (สู่ศอก) และใช้ความรู้ของวิศวกร ฯลฯ ของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นราชาและราชินีแต่พวกเขาจะรับใช้ราชาและราชินี พวกเขาจะเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ราชาและราชินีมีประสบการณ์ของความสุข ลูกจะได้รับความสุขทุกประเภทที่นั่น ดังนั้นลูก ๆ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกต้องสอบผ่านอย่างสมบูรณ์และไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกต้องไม่มี ความคิดของการที่จะกลับไปบ้านอย่างรวดเร็ว เวลานี้ลูกคือลูก ๆ ของพระเจ้า พ่อกำลังสอนลูก นี่คือนิพพานของพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์เช่นที่ชาวพุทธและชาวคริสต์เดียนมีพันธกิจ ชื่อของกฤษณะและของชาวคริสต์เดียนก็ออกเสียงใกล้เคียงกัน มีการเชื่อมโยงที่ลึกซึ้งของการให้และรับระหว่างทั้งสอง การหยุดที่จะใช้ภาษาของผู้ที่ช่วยลูกนั้นก็เป็นการดูถูกดูหมิ่นเช่นกัน พวกเขาภายหลัง พวกเขาไม่ได้มีความสุขมากนักและไม่ได้มีความสุขมากนัก พวกเขาสร้างส่งประดิษฐ์คิดค้นทั้งหมด แม้ว่าที่นี่พวกเขาก็พยายามที่จะทำสิ่งต่างๆ ที่นี้ ไม่มีใครสามารถทำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างถูกต้องแม่นยำ สิ่งต่างๆ จากต่างแดนนั้นดีเพราะพวกเขาได้ทำสิ่งเหล่านั้นที่นั่นด้วยความซื่อสัตย์ ที่นี้พวกเขาทำทุกสิ่งด้วยความไม่ซื่อสัตย์ มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถจะมีมนุษย์ใด, มีเพียงพ่อเท่านั้นผู้ที่สามารถจัดความทุกข์ของทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะจัดการประชุมมากมายเพียงไรก็ตามเพื่อความสงบในโลก พวกเขาเพียงแค่เร่ร่อนไปทั่ว ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของประสบการณ์ของความทุกข์ของผู้เป็นแม่ เพราะมีความทุกข์หลายประเภทที่นี้ ในตลอดทั่วทั้งโลกก็มีเพียงการบราและทะเลาะเบาะแว้งในทุกหนแห่ง พวกเขาเริ่มบราในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่มีค่าอะไร ไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น ลูกควรที่จะคิดคำนวณสิ่งนี้ สงครามสามารถที่จะเริ่มต้นในเวลาใด ๆ ก็ตาม เมื่อราวันได้เข้ามาในบารัต การบราก็ได้เริ่มเกิดขึ้นในบ้าน พวกเขาบรากับกันและกันและอยู่อย่างแยกห่างจากกันและแล้วผู้คนต่างแดนก็เข้ามาช่องแฉะ เริ่มแรกชาวอังกฤษก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ และแล้วพวกเขาก็ได้มาในระหว่างกลางและได้อาณาจักรไปด้วยการติดสินบน มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน คนใหม่ก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ นี่คือนิพพานที่ซึ่งต่อมาได้หายไป พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกซึ่งต่อมาได้หายไป นี่คือการศึกษเดียวที่ลูกได้รับจากพ่อผู้เดียวเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อลูกก้าวหน้า, ลูกทั้งหมดก็จะได้นิพพานของสิ่งที่ลูกจะกลายเป็น อย่างไรก็ตาม ลูกจะสามารถทำอะไรได้ในเวลานั้น? ลูกจะไม่สามารถก้าวหน้าไปได้ เมื่อได้มีการประกาศผลแล้วก็เป็นประเด็นของการได้รับการโยกย้าย และแล้วก็จะเป็นการร้องไห้คร่ำครวญและพวกเขาจะถูกโยกย้ายไปสู่โลกใหม่ ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อจะมีการกระจายเสียงไปได้อย่างเร็วในทุกทิศทาง และแล้วผู้คนก็จะวิ่งมาที่ศูนย์ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ยิ่งพวกเขามาช้าเพียงไรก็จะเป็นคำว่า “สายเกินไป” มากตามนั้น และแล้วพวกเขาก็จะไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ จะไม่มีความจำเป็นสำหรับเงินทอง ฯลฯ เข็ม (badge) นี้ก็เพียงพอสำหรับลูกที่จะอธิบายแก่ผู้คน บราห์มานี้ได้กลายเป็นวิษณุและวิษณุได้กลายเป็นบราห์มา เข็ม (badge) นี้บรรจุสาระของคัมภีร์ทั้งหมดไว้ บาบายกย่องเข็ม (badge) อย่างมาก เวลาจะมาถึงเมื่อทุกคนจะวางเข็มนีไว้ที่ดวงตาของพวกเขา เข็มนี้มีมานมานะบาฟด้วยเช่นกัน-จดจำพ่อแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น และแล้วผู้นี้ก็ใช้ 84 ชาติเกิด เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยการทำความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงและการเข้าถึงความรู้ ลูกต้องไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ของลูก สร้างสมความรู้ที่สมบูรณ์ของมหาสมุทรแห่งความรู้ไว้ในตนเอง
2. จัดอัลลอยที่ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณและกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ขออย่าได้มีร่องรอยน้อยนิดที่สุดของความไม่บริสุทธิ์ ฝึกฝน “พวกเราดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย”

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ และใช้ทรัพย์ที่มีค่าของลูกทั้งหมดในชีวิตบราห์มินของลูกอย่างมีค่า และกลับมาเติมไปด้วยการได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ทั้งหมด

ในชีวิตบราห์มิน ความยิ่งใหญ่ที่สุดของทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดคือทรัพย์ที่มีค่าของการอยู่อย่างพอใจ ที่ที่มีการได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ทั้งหมดจะมีความพอใจ และที่ที่มีความพอใจ จะมีทุกสิ่ง ผู้ที่มีเพชรพลอยของความพอใจเป็นตัวอย่างของการได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ เพลงของพวกเขาคือ: ฉันได้รับสิ่งที่ฉันต้องการจะได้รับแล้ว วิธีที่จะกลับมาเติมเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งทุกสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ในลักษณะนี้คือการใช้ทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับมาแล้ว เพราะมากเท่าที่ลูกใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างมีค่า สิ่งเหล่านั้นจะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นมากตามนั้น

คติพจน์: หงส์ที่สูงส่งคือผู้ที่เก็บเกี่ยวไข่มุกของความดีอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ ก้อนหินของความบกพร่อง

โอม ชานติ